

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

Del día

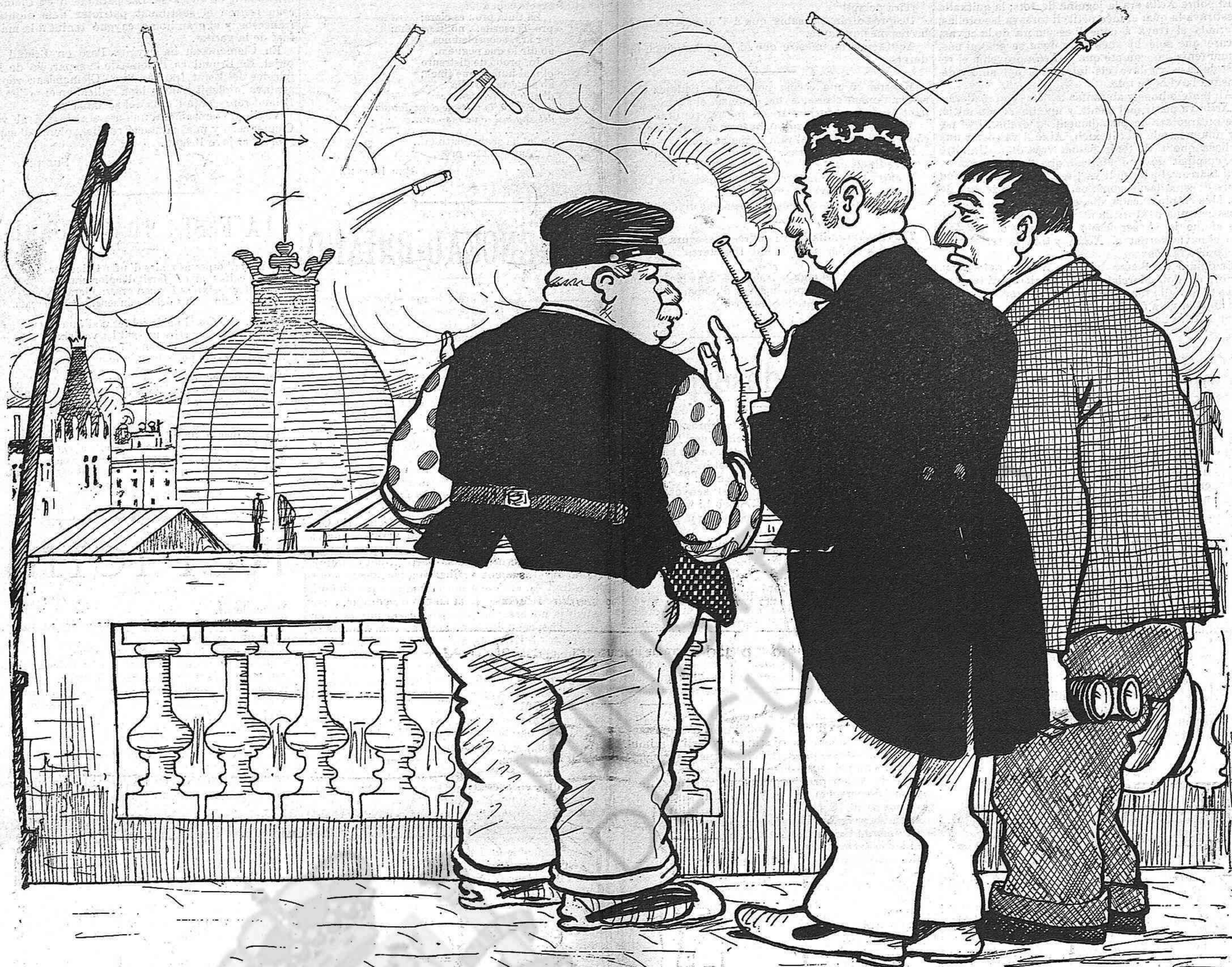

-Jo no veig res. ¿Y vos?
-Jo tampoch. Tot està tapat.

A dalt del terrat

—Noy, jo no l' entench aquest pet de piulas.

Govern Civil de Barcelona, es el subsecretari de la Presidència, don Salvador Canals.

Es lo que deu haver dit en Maura:
—Ja que del *Angel* no me 'n puch refiar, posemhi el *Salvador* en persona... y *sálvese quien pueda*.

Llegim que don Joaquim Costa prepara un sensacional article contra 'n Lerroux.

¡Quin modo de perdre 'l temps, el solitari de Graus!

¿Ahont s' ha vist may, un espasa que vagi per matar un toro, després que 'l puntillero n' ha passat els taps?

Y ja es sapigut que, per acabar ab un polítich farsant, no hi ha millor *puntillero* que 'l seu mateix poble desenganyat.

Diálechs d' aquests días:

—Y, donchs, Tuyas ¿per qué has tardat tant de tornar de la Boqueria? pregunta un marit á la seva muller que pesa dotze arrobas.

—Oh, noy; es que un policia curt de vista volia *disoldrem*.

Una jamona passadora diu á la criada:

—Pepeta ¿qu' es obert el café d' aquí al dessota?

—No, senyora.

—¿Y el cassino del cantó?

—Tampoch.

—Quina llástima! Tants desitjos que tinch de pendre un soldat.

—Si vol n' hi faré pujar un d' aquests que hi ha abaix á l' acera.

—¿Has sentit aquest xiulet?

—Sí. ¿Qué deu sé aixó que xiula?

—Jo crech que deu ser un cohet.

—Jo crech qu' es alguna *piula*.

ENDEVINALLAS

XARADAS

I

Certa menja es ma *primera* que 's dona á algun animal, una negació *segona*, *tersa-dos* es un nom d' home y un animal el *Total*.

PEP SERRADELL

II

Una lletra es la *primera*, afirmació es la *segona*, nota musical *tercera*, *prima quarta* en la persona y 'l *total* un nom de dona.

JAUME MARCÉ

III

—Pro, ¡*Total!* sembla que dormis...

ni has caminat una *hu-terça*
—No puch fé més *prima-dos*, puig vosté, va molt depressa.

ESTORER D' ESPLUGAS

ANAGRAMA

Digüé 'n Pau á la *Total* quan del treball arribá:

—¿Cóm está, noya, 'l sopá?

—Casi á punt: més tan puntual avuy, noy, t' has presentat, qu' amani 'm falta, xicot, l' ensiam qu' el tinch en *tot*, y al moment será arreglat.

E. GERUBERN

ENDAVINALLA

Tot el meu cos tinch grabat sens 'ver tingut la verola, soch rodó y no soch cap bola, ¡vejín si es casualitat! Utíl só á la humanitat que inconscient me sacrifica; el dit dins la boca 'm fica l' ingrát que de mf 's serveix, y fent lo que requereix, qui m' usa l' esquena 'm pica.

PERE CORTACANS (a) Llegendor de LA CAMPANA

TARJETA

PERE SORT

SANS

Formar ab aquestas lletras el títol de una comedia catalana.

UN FART Y DROPU

GEROGLIFICH

PERE S PI

NILO

P

IX

MIQUEL ROCA

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.^a

Els successos de Barcelona

Aspecte del edifici dels Escolapios de Sant Antoni, després de la crema.